Lietas Nr. 133010815
Lietas arhīva Nr. 1-0108-15/11

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2015.gada 12.jūnijā

Rīgas rajona tiesa
tiesnese M.Bite
Rīgā, Lomonosova ielā 10, rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc **/pers. A/** sūdzības par Mārupes novada domes pašvaldības policijas 2014.gada 22.oktobra lēmumu Nr. 27/830035407/, un

k o n s t a t ē j a :

Lēmumā norādīts, ka 2014.gada 26.septembrī tika nofiksēts, ka transportlīdzeklis Ford ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ ir novietots stāvēšanai uz ietves pie nama Mazcenu aleja 31, Jaunmārupe, Mārupes nov., pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 135.9.punkta noteiktās prasības, par ko ir paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā - LAPK) 149.^{10}panta ceturtās daļas 5.punktā. Par pārkāpumu Mārupes novada pašvaldības policijas vecākais inspektors Juris Brūvers sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu - paziņojumu Nr.830035407 (turpmāk tekstā - Protokols), ievērojot Ceļu satiksmes likuma 43.^{2}panta „Īpatnības administratīvajā procesa sakarā ar apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu" nosacījumus un 2006.gada 7.marta Ministru kabineta noteikumu Nr. 182 „Kartība, kādā noformējams administratīvā pārkāpuma protokols - paziņojums par transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu" nosacījumus. Konstatētā pārkāpuma faktu pierāda gan normatīvajos aktos noteiktajā kartībā sastādītais Protokols, gan arī pārkāpuma vietā un brīdī uzņemtās fotogrāfijas, kurās redzams, ka transportlīdzeklis Ford, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, novietots stāvēšanai uz ietves.

Saskaņā ar Mārupes novada būvvaldes skaidrojumu Nr. 13-7/093/14, kas reģistrēta Mārupes novada pašvaldības policija 13.08.2014. ar Nr.18-8/14/98 - pie daudzdzīvokļu mājas Jaunmārupe, Mazcenu alejā 31 nav saskaņota un izsniegta būvatļauja gājēju ietves likvidēšanai un pārbūvei par autostāvvietu.

Izskatot lietu pēc būtības, saskaņā ar LAPK 286.panta 2.daļu un ņemot vērā Pieteicēja iesniegumā minētos iebildumus, Lēmums ir atstājams negrozīts un Pieteicēja pieteikums ir noraidāms.

Lietā vispusīgi, pilnīgi un objektīvi tika izpētī lietas apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā, jo tika konstatēts administratīvā pārkāpuma fakts. Ceļu satiksmes noteikumu 135.9.punktā ir noteikts, ka ir aizliegts apstāties un stāvēt uz ietvēm. Tādejādi lietā ir vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrots, ka ir izdarīts Ceļu satiksmes noteikumu 135.9.punkta pārkāpums, par ko ir paredzēta atbildība LAPK 149.^{10}panta ceturtās daļas 5.punktā.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 4.punktu, ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Līdz ar to pašam transportlīdzekļa vadītajam pirms automašīnas novietošanas stāvēšanai ir jāpārliecinās par to, vai netiek pārkāpti Ceļu satiksmes noteikumi.

Par LAPK 149.^{10}panta ceturtās daļas 5.punkta pārkāpumu ir paredzēts tikai viens soda veids un apmērs – 30.00 *euro*. Tas nozīmē to, ka, konstatējot attiecīgo pārkāpumu, iestādei nav nepieciešams vērtēt lietas apstākļus, lai pamatotu konkrētā soda apmēra piemērošanu un pietiek tikai ar pārkāpuma konstatāciju. Tādejādi Mārupes novada pašvaldības policijas darbiniekiem nav pienākums vērtēt piemērojamā soda apmēru un veidu, jo likums nosaka tikai vienu soda veidu un apmēru. Tādejādi, ņemot vērā LAPK nosacījumus, izvērtējot piemērojamā soda apmērā samērīgumu ar izdarītā pārkāpuma raksturu, netiek ņemti vērā atbildību mīkstinošie apstākļi, ka arī citi apstākļi, un tiek vērtēts tikai tas, ka ir izdarīts attiecīgs administratīvais pārkāpums, par ko ir paredzēts administratīvais sods 30.00 *euro* apmērā.

LAPK 32.panta otrā daļa nosaka, ka, uzliekot administratīvo sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Ka jau norādīts iepriekš, tad LAPK par konkrēto pārkāpumu paredz tikai vienu soda veidu un apmēru. Tādejādi, uzliekot administratīvo sodu, likums nepieļauj vērtēt tā apmēru, līdz ar ko šajā gadījumā nav piemērojama LAPK 32.panta otrā daļa.

Ņemot vērā visu iepriekš minēto un pamatojoties uz Ceļu satiksmes likuma 43.^{2}panta septīto daļu un LAPK 287.panta pirmās daļas 1.punktu, nolēma atstāt negrozītu 2014.gada 26.septembrī pieņemto lēmumu par administratīvā pārkāpuma protokola - paziņojuma Nr. 830035407 piemērošanu. (l.l.21-22)

2014.gada 10.decembrī tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par Mārupes novada pašvaldības policijas 2014.gada 22.oktobra lēmumu Nr. 27/830035407/, kurā norādīts, ka 2014.gada 26.septembri Mārupes novada pašvaldības policijas vecākais inspektors J.Brūvers sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu - paziņojumu Nr. 830035407, kurā noradīts, ka 2014.gada 26.septembrī plkst. 3.13 transportlīdzeklis Ford Focus, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, ko lietoja saskaņā ar transportlīdzekļa īpašnieka AS „Latvenergo" izsniegtu 2014.gada 1.marta Līgumu - Pilnvaru Nr. 0333-11-RV, bija novietots stāvēšanai pie daudzdzīvokļu mājas Mazcenu alejā 31, Jaunmārupē, Mārupes novadā, uz ietves, neievērojot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr. 571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - Ceļu satiksmes noteikumi) 135.9.punktā noteiktās prasības. Ar minēto protokolu -paziņojumu tika uzliks naudas sods 30.00 *euro* (trīsdesmit *euro*) apmērā.

Protokolā - paziņojumā noradīts, ka pārkāpts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10}panta ceturtās daļas 5.punkts, kurā noteikts, ka par stāvēšanu uz ietvēm vietās, kur tas ir aizliegts, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītajam 30.00 *euro* (trīsdesmit *euro*) apmērā. Savukārt, protokolā - paziņojumā noradītajā Ceļu satiksmes noteikumu 135.9.apakšpunktā noteikts, ka ir aizliegts apstāties un stāvēt uz ietvēm.

Pēc Mārupes novada pašvaldības policijas lēmuma apstrīdēšanas Mārupes novada pašvaldības policijas priekšnieka vietnieks ar 2014.gada 22.oktobra lēmumu Nr. 27/830035407 sūdzību noraidīja. Minētajiem lēmumiem nepiekrīt un pārsūdz to pilnā apmērā.

Administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Proti, jākonstatē Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā paredzēto objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums - administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse (Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 22.decembra spriedums lietā Nr. SKA-571/2006). Tādejādi, lai piemērotu administratīvo sodu, ir jākonstatē, vai persona ir vainojama izdarītajā pārkāpumā, proti, vai persona ir atbilstošais subjekts un vai pārkāpums ir noticis (Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 12.aprīļa spriedums lietā Nr. 142246412).

Automašīnas novietošana uz ietves pie privātās dzīvojamās mājas Mazcenu alejā 31, Jaunmārupē, Mārupes novada (iekšpagalmā) atbilstoši tam, kā tā bija novietota, nav aizliegta, ņemot vērā minētos apstākļus.

No iesniegumam pievienotajiem fotouzņēmumiem redzams, ka transportlīdzeklis Ford Focus, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, atrodas daudzdzīvokļu mājas Mazcenu aleja 31 iežogotā teritorijā, kas atdalīta no piebraucamā ceļa ar žogu un paceļamo barjeru. Tāpat no pievienotajiem fotouzņēmumiem redzams, ka pie žoga ir piestiprināta brīdinājuma zīme „Privātīpašums. Nepiederošām personām ieeja aizliegta.". Ņemot vērā, ka automašīna ir novietota nožogotā teritorijā, kas nav atzīstama par publisku vietu, nav konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs, un, kā vairākkārt norādīts administratīvo tiesu judikatūrā, strīdi par kopīpašuma izmantošanu, šajā gadījumā - automašīnu novietošanu - ir risināmi privāttiesiski (Skat., piemēram, Administratīvā rajona tiesas 2013.gada 25.februāra spriedums lietā Nr. 142225711; stājies spēkā 2013.gada 11.jūnijā).

Ar privātās dzīvojamās mājas Mazcenu alejā 31 īpašnieku kopsapulces protokolu tika nolemts apstiprināt automašīnu novietošanas plānu saskaņā ar kopsapulces protokola pielikumu Nr. l. Saskaņā ar automašīnu novietošanas plānu privātmājas Mazcenu alejā 31 īpašnieki vienojās par kopīpašuma izmantošanu, paredzot automašīnu novietošanu plānā norādītajās vietās. Pielīdzinot fotouzņēmumus automašīnu novietošanas plānam, ir redzams, ka transportlīdzeklis Ford Focus, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, bija novietots plānā norādītajā automašīnu stāvvietā pie ieejas pirmajā kāpņu telpā, ievērojot mājas Mazcenu alejā 31 īpašnieku kopsapulces lēmumu. Līdz ar to ir pamats secinājumam, ka automašīna bija novietota atļautā vietā.

Ņemot vērā, ka dzīvojamā māja Mazcenu alejā 31 un tai piegulošā teritorija ir privāta teritorija, kopīpašnieki ir tiesīgi, pēc savstarpējās vienošanās, noteikt kopīpašuma lietošanas kārtību. Šīs privātmājas teritorijā neatrodas nedz valstij, nedz pašvaldībai piederošs ceļš Autoceļu likuma izpratnē, kas papildus pierāda, ka privātmājas teritorijas īpašniekiem ir tiesības patstāvīgi noteikt teritorijas izmantošanas un lietošanas kārtību, tostarp paredzot vietu automašīnu novietošanai. Tiesu praksē ir atzīts: ja privātai teritorijai ir vairāki īpašnieki, kuriem ir atšķirīgs viedoklis par transportlīdzekļu turēšanas iespējām kopīpašumā, tad kopīpašniekiem ir iespēja savstarpēji šo jautājumu noregulēt, nosakot lietošanas kartību (Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2012.gada 10.februāra spriedums lietā Nr. A42512408). Līdz ar to, tā kā ar dzīvojamās mājas Mazcenu alejā 31 īpašnieku kopsapulces lēmumu tika nolemts apstiprināt esošo automašīnu novietošanas plānu, automašīnas novietošana ir atļauta un pašvaldības policijas darbinieki nevarēja sodīt sūdzības iesniedzēju par automašīnas novietošanu konkrētajā vietā.

Papildus norādāms, ka rīcība ar privātīpašumu ietilpst īpašuma īpašnieku kompetencē un pašvaldības policijas darbiniekiem nav tiesību sodīt personu par sava transportlīdzekļa novietošanu savā īpašumā pēc saviem ieskatiem (konkrētajā gadījumā atbilstoši īpašnieku kopsapulces lēmumam). Pretējā gadījumā būtu jāatzīst, ka jebkuras privātmājas teritorijā privātmājas īpašnieks nedrīkstētu novietot transportlīdzekli jebkādā veidā, lai gan nav šaubu, ka privātmājas teritorijā nav izveidota ceļu satiksmes nodrošināšanai Ceļu satiksmes likuma un Ceļu satiksmes noteikumu

izpratnē un neviens normatīvais akts neaizliedz privātās teritorijas īpašniekam savu automašīnu sev piederošajā teritorijā turēt un novietot pēc saviem ieskatiem. Identiski ir šajā gadījumā - teritorija ap māju ir pilnībā privāta, tā ir norobežota ar žogu un paceļamo barjeru, liedzot to izmantot personām, kas nav īpašuma īpašnieki; ir labi saskatāma zīme, kas vēsta par privātīpašumu un aizliegumu tajā ienākt nepiederošām personām. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 256.[1]panta piektā daļa, noteic: *„Amatpersona, kurai ir tiesības sastādīt protokolu par attiecīgo administratīvo pārkāpumu, publiski nepieejamās teritorijās vai telpās un tajās esošo mantu, ka arī transportlīdzekļu apskati var izdarīt ar īpašnieka (valdītāja, turētāja) piekrišanu vai rajona (pilsētas) tiesas tiesneša lēmumu, kas pieņemts, pamatojoties uz amatpersonas pieteikumu un tam pievienotajiem materiāliem”.* Savukārt minētā panta septītā daļa noteic: *„Publiski nepieejamās teritorijās, telpās, transportlīdzekļa vai priekšmeta apskati veic īpašnieka (valdītāja, turētāja) vai tā pārstāvja, vai pašvaldības pārstāvja klātbūtnē”.* Tā kā konkrētajā gadījumā teritorija pie dzīvojamās mājas ir norobežota ar žogu un paceļamo barjeru, kā arī pie žoga ir izvietota brīdinājuma zīme, ka privātīpašumā nepiederošām personām ieeja aizliegta, tad pašvaldības policijas darbiniekiem saskaņā ar minētajām tiesību normām nebija tiesību bez īpašuma īpašnieku atļaujas un klātbūtnes veikt šīs teritorijas apskati un sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu par automašīnas novietošanu privātīpašumā. Nav pieļaujams, ka pašvaldības amatpersonas soda personu par savu īpašumtiesību izlietošanu atļautā veidā.

Tiesu praksē ir nostiprināta atziņa, ka, ja teritorija, kurā novietota automašīna, ir privātā, kura automašīnas novietošanas kartība tiek noteikta, privātīpašniekiem (kopīpašniekiem) vienojoties par rīcību ar kopīpašuma priekšmetu, persona par automašīnas novietošanu nav saucama pie administratīvas atbildības (Limbažu rajona tiesas 2012.gada 21.decembra spriedums lietā Nr. 121008612. Stājies spēkā 2013.gada 15.janvarī).

Mārupes novada pašvaldības policijas 2014.gada 22.oktobra lēmumā ir atsauce uz Mārupes novada būvvaldes „skaidrojumu”. Šāds Mārupes novada būvvaldes skaidrojums nav saistošs nedz sūdzības iesniedzējam, nedz tiesai, jo Mārupes novada būvvalde nevar ietekmēt un ierobežot privātīpašuma īpašnieku tiesības noteikt īpašuma lietošanas kārtību. Turklāt Mārupes novada pašvaldības policija ir sodījusi personu par Ceļu satiksmes noteikumu neievērošanu, nevis kādu būvniecību reglamentējošu tiesību aktu pārkāpumu. Īpašuma lietošanas kartības noteikšanai nav nepieciešama būvatļauja, jo, lai noteiktu nekustamā īpašuma lietošanas kārtību, nav nepieciešams būvniecības process Būvniecības likuma izpratnē. Savukārt Mārupes novada pašvaldības policija acīmredzot ir izdarījusi slēdzienu, ka, neizbūvējot speciālu stāvvietu, kopīpašniekiem nav tiesību lietot savu īpašumu atbilstoši to vēlmēm, taču šāds secinājums ir acīmredzami kļūdains un pretrunā ar iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem un aktuālās tiesu prakses atziņām.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 1.punkts noteic, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesākta lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Konkrētajā lietā nav konstatējamas administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10]panta ceturtās daļas 5.punkta, sastāva pazīmes.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 287.panta pirmās daļas 2.punktu, lūdz atcelt Mārupes novada pašvaldības policijas 2014.gada 22.oktobra lēmumu Nr.27/830035407; izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā. (l.l.8-11)

2015.gada 8.jūnijā tiesā saņemts /pers. A/ sūdzības par Mārupes novada pašvaldības policijas 2014.gada 22.oktobra lēmumu Nr. 27/830035407/ papildinājums, kurā norādīts, ka 2015.gada 12.janvārī tika saņemts Rīgas rajona tiesas paziņojums, ka /pers. A/ sūdzības par Mārupes novada domes Pašvaldības policijas 2014.gada 22.oktobra lēmumu Nr.27/830035407/ tiks izskatīta rakstveida procesā 2015.gada 12.jūnijā, vienlaicīgi informējot, ka administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieki līdz 2015.gada 8.jūnijam var iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, lūgt izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī iesniegt citus ar tiesas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus.

Sūdzības iesniedzējs ir samaksājis sodu, kas uzlikts ar Mārupes novada pašvaldības policijas lēmumu. Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 297.pantu: *„Ja atceļ lēmumu un izbeidz lietu par administratīvo pārkāpumu, tad piedzītās naudas summas atmaksā”.* Tādejādi, atceļot lēmumu un izbeidzot tiesvedību lietā, Mārupes novada pašvaldībai ir pienākums atmaksāt naudas summu, kas samaksāta uz atceltā lēmuma pamata.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 287.panta pirmās daļas 2.punktu lūdz atcelt Mārupes novada pašvaldības policijas 2014.gada 22.oktobra lēmumu Nr.27/830035407, izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā un uzlikt pienākumu Mārupes novada pašvaldībai atmaksāt naudas summu, kas samaksāta uz minētā lēmuma pamata. (l.l.43-44)

2015.gada 10.februārī tiesā saņemti Mārupes novada domes pašvaldības policijas paskaidrojumi par pieteikumu, ka Rīgas rajona tiesas tiesvedībā pieņemts /pers. A/ pieteikums par Mārupes novada pašvaldības policijas 2014.gada 22.oktobra lēmuma Nr. 27/830035407 atcelšanu.

Mārupes novada pašvaldības policija /pers. A/ (turpmāk tekstā - Pieteicējs) pieteikumu neatzīst pilnībā un lūdz to noraidīt turpmāk norādītu apsvērumu dēļ:

1. lietas izskatīšanas gaitā netika konstatēti apstākļi, kas būtu par pamatu attiecībā pret pieteicēju pieņemtā lēmuma atcelšanai un administratīvās lietas izbeigšanai.

Mārupes novada pašvaldības policijas (turpmāk tekstā - MNPP) vecākajam inspektoram J.Brūveram bija pamats piemērot administratīvo sodu atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā - LAPK) 149.[10] panta 4.daļas 5.punktam. Turklāt pārkāpums nav uzskatāms par maznozīmīgu un nav saskatāmi arī atbildību mīkstinoši apstākļi. Pieņemtais lēmums ir likumīgs, pamatots un taisnīgs, un administratīvās lietas materiālos ir pilnībā pierādītas pieteicēja darbības Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk tekstā - CSN) 135.9. punktā noteikto prasību pārkāpšanā.

2. Ņemot vērā CSN 135.9. punktu, var secināt, ka transportlīdzekļiem aizliegts apstāties un stāvēt uz ietvēm, izņemto CSN 131.punktā minētos gadījumus *„Stāvvietās pie ietves vai, uzbraucot uz ietves, ja stāvvieta apzīmēta ar 532. vai 533.ceļa zīmi un 827., 828., 829., 830., 831. vai 832.papildzīmi, atļauts stāvēt motocikliem, tricikliem, kvadricikliem un vieglajiem automobiļiem bez piekabēm, bet, ja stāvvieta apzīmēta ar 825. vai 826.papildzīmi, - arī vieglajiem automobiļiem ar piekabēm, kā norādīts ar attiecīgo papildzīmi un ceļa apzīmējumiem. Stāvvietās uz ietves transportlīdzekļi jānovieto vienā rindā iespējami tuvu brauktuvei. Uz ietves atļauts stāvēt velosipēdiem, mopēdiem un motocikliem bez blakusvāģu, ja tas netraucē gājēju pārvietošanos.”*

3. Aplūkojot pārkāpuma vietā un brīdī uzņemtās fotogrāfijas, redzams, ka transportlīdzeklis FORD ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ stāv novietots stāvēšanai uz ietves. Šajā gadījumā pārkāpuma vietā nav izvietota 532. vai 533.ceļa zīme un 827., 828., 829., 830.,831. vai 832. papildzīme. Līdz ar ko ir izdarīts CSN 135.9. punkta pārkāpums, par ko ir paredzēta atbildība LAPK 149.[10]panta 4.daļas 5.punktā.

4. Par LAPK 149.[10] panta 4.daļas 5.punkta pārkāpumu ir paredzēts tikai viens soda veids un apmērs - 30,00 (trīsdesmit) *euro*. Tas nozīmē to, ka konstatējot attiecīgo pārkāpumu, iestādei nav nepieciešams vērtēt lietas apstākļus, lai pamatotu konkrēta soda apmēra piemērošanu un pietiek tikai ar pārkāpuma konstatāciju. Tādējādi MNPP darbiniekiem nav pienākums vērtēt piemērojamā soda apmēru un veidu, jo likums nosaka tikai vienu soda veidu un apmēru. Tādējādi, ņemot vērā LAPK nosacījumus, izvērtējot piemērojamā soda apmēra samērīgumu ar izdarītā pārkāpuma raksturu, netiek ņemti vērā atbildību mīkstinošie apstākļi, kā arī citi apstākļi, un tiek vērtēts tikai tas, ka ir izdarīts attiecīgs administratīvais pārkāpums, par ko ir paredzēts administratīvais sods 30,00 (trīsdesmit) *euro* apmērā.

LAPK 32.panta 2.daļa nosaka, ka, uzliekot administratīvo sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Kā jau norādīts iepriekš, tad, LAPK par konkrēto pārkāpumu paredz tikai vienu soda veidu un apmēru. Tādējādi, uzliekot administratīvo sodu, likums nepieļauj vērtēt tā apmēru, līdz ar ko šajā gadījumā nav piemērojama LAPK 32. panta 2. daļa.

5. Administratīvā procesa likuma (turpmāk tekstā - APL) 67. panta 2. daļas 6. punkts nosaka, ka administratīvajā aktā jāietver lietderības apsvērumi. Lietderības apsvērumi tika izvērtēti, jo tika izvērtēta arī administratīvā akta vajadzība un piemērotība attiecīgā mērķa sasniegšanai, kas šeit ir panākt to, lai ceļu satiksmes dalībnieki ievēro automašīnu novietošanas noteikumus. Kā liecina ilggadīga šo noteikumu piemērošanas prakse, līdz šim to nav izdevies sasniegt ar līdzekļiem, kuri mazāk ierobežo administratīvā procesa dalībnieku tiesības vai tiesiskās intereses. Tādējādi, ņemot vērā iepriekš teikto, naudas soda 30,00 (trīsdesmit) *euro* apmērā piemērošana ir pamatota. Jāņem vērā arī tas, ka nav pieļaujama tiesību formāla izlietošana cita mērķa sasniegšanai nekā tas, ko attaisno patiesais likuma mērķis, kas šeit ir personas sodīšana par izdarīto administratīvo pārkāpumu, lai to atturētu no turpmākiem administratīvajiem pārkāpumiem. Administratīvā pārkāpuma protokols -paziņojums Nr. 830035407 ir pamatots uz normatīvo aktu prasībām, to ir pieņēmusi kompetenta amatpersona, un ir ievērots tāds administratīvais princips kā proporcionalitātes princips, jo sabiedrības interesēs ir vienveidīgi un precīzi ievērot Ceļu satiksmes likuma un CSN prasības, kas regulē apstāšanās un stāvēšanas noteikumu ievērošanu.

6. *Pieteicējs savā pieteikumā Rīgas rajona tiesai, norāda, ka: „dzīvojamās mājas Mazcenu alejā 31, Jaunmārupē, Mārupes novadā, ar īpašnieku kopsapulces lēmumu tika apstiprināts automašīnu novietošanas plāns, un, ka automašīnu novietošana ir atļauta un, ka policijas darbinieks nepamatoti pieņēmis lēmumu”.*

Ceļu satiksmes likuma 1. panta trešā punkta izpratnē ceļš ir satiksmei izbūvēta teritorija (autoceļš, iela, prospekts, šķērsiela u.tml. teritorijas visā platumā, ieskaitot brauktuvi, ietves, nomales, sadalošās joslas un saliņas). Tādejādi, lai kādu teritoriju atzītu par ceļu likuma izpratnē, ir jākonstatē, ka tā ir speciāli izbūvēta satiksmei, ar ceļa pamatelementu - brauktuvi.

Ceļu satiksmes noteikumu punkts 1.8. nosaka, brauktuve - ceļa daļa, kas paredzēta transportlīdzekļu braukšanai. Ceļam var būt vairākas brauktuves, kuras norobežotas ar sadalošajām joslām vai barjerām CSN 1.23. punkts nosaka - ietve - ceļa daļa, kas paredzēta gājējiem. Ietve piekļaujas brauktuvei vai ir atdalīta no tās.

Aplūkojot pārkāpuma vietā un brīdī uzņemtās fotogrāfijas, redzams, ka transportlīdzeklis FORD ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ stāv novietots uz ietves (ar asfalta segumu), kura atdalīta no brauktuves ar paaugstinājumu.

Ceļu satiksmes noteikumu 34.punkts nosaka, ka transportlīdzekļa vadītājam, braucot pa ceļiem, kā arī pa citām vietām, kurās iespējama transportlīdzekļu braukšana, jāievēro Ceļu satiksmes noteikumu un citu ceļu satiksmi reglamentējošu normatīvo aktu prasības. Tādejādi ceļu satiksmes noteikumi ir saistoši visām personām, jebkurā vietā, kur var notikt ceļu satiksme, neatkarīgi no īpašuma piederības.

Pēc Mārupes novada Būvvaldes 12.08.2014. sniegtā skaidrojuma Nr. 13-7/093/14 par 27 dzīvokļu dzīvojamās mājas renovācijas projekta Mazcenu alejā 31, Jaunmārupē, Mārupes novadā, nav saskaņota un izsniegta atļauja gājēju ietves likvidēšanai un pārbūvei par autostāvvietu.

Daudzdzīvokļu māja Mazcenu alejā 31, Jaunmārupē, Mārupes novadā, atrodas dzīvojamā zonā, kas apzīmēta ar ceļa zīmi Nr. 528 „Dzīvojamā zona”, un saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumiem dzīvojamā zonā gājējiem ir prioritāras tiesības brīvi pārvietoties pa ietvēm un braucamo daļu.

Ņemot vērā visu iepriekšminēto, konstatējams, ka pieteicējs ir pamatoti saukts pie atbildības saskaņā ar LAPK 149.[10] panta ceturtās daļas 5.punktu, jo pieteicējs ir pārkāpis CSN 135.9.punktā noteiktās prasības.

CSN 135.9.punkts nav pretrunā ar Ceļu satiksmes likuma 2.panta 1.punktā un 36.pantā noteiktajiem likuma un ceļu satiksmes organizācijas mērķiem un Protokols Nr. 830035407 sastādīts par CSN 135.9.punktā noteikto prasību pārkāpšanu.

MNPP ieskatā apstāklis, ka transportlīdzekļu stāvēšanas vietu skaits ir nepietiekams, nav pamats CSN pārkāpšanai. Pastāvot grūtībām transportlīdzekļa novietošanai pie dzīvojamās mājas, ir jārisina jautājums par papildus autostāvvietu ierīkošanu nama pagalmā, saskaņojot to ar attiecīgajām institūcijām, bet tas nevar būt par pamatu ārējā normatīvajā aktā

(CSN) noteikto ierobežojumu neievērošanai. Piekrīt, ka lieta tiks izskatīta rakstveida procesā. (l.l.29-31)

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi sūdzības pamatojumu, pārsūdzētā iestādes lēmuma motivāciju, atzīst, ka Mārupes novada domes pašvaldības policijas priekšnieka vietnieka J.Vaisūna 2014.gada 22.oktobra lēmums Nr. 27/830035407 atstājams negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība noraidāma.

Latvijas APK 289.^{12} panta 1.daļā norādītos apstākļus, kas vienozīmīgi ir par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai, tiesa nekonstatē.

Tiesa atzīst, ka, veicot administratīvo lietvedību, ir ievērotas procesuālās prasības, nekonstatējot apstākļus, kas norādītu, ka tiktu aizskartas pieteikuma iesniedzēja /pers. A/ tiesības.

Tiesa Mārupes novada domes pašvaldības policijas priekšnieka vietnieka J.Vaisūna 2014.gada 22.oktobra lēmumā Nr. 30/830035410 norādīto motivāciju uzskata par pareizu un pilnīgi pietiekamu.

Latvijas APK 289.^{13}panta trešā daļa nosaka, ka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Lietā nav strīda par to, ka 2014.gada 26.septembrī transportlīdzeklis Ford Focus, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, bija novietots stāvēšanai uz ietves pie nama Mazcenu alejā 31, Jaunmārupē, Mārupes novadā, par ko sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols. Lietā pastāv strīds par to, vai transportlīdzekļa lietotājs ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 4.punkta.

Tiesa pievienojas Lēmumā norādītajam, ka, pamatojoties uz CSN 4.punkta noteikumiem, ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda CSN un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Kā izriet no administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētā, tas sastādīts par Ceļu satiksmes noteikumu 135.9 punkta noteikumu pārkāpumu, kas nosaka, ka ir aizliegts apstāties un stāvēt uz ietvēm, par ko atbildība paredzēta Latvijas APK 149.^{10}panta ceturtās daļas 5.punktā.

Saskaņā ar CSL 1.panta 3.punktu, *ceļš* ir jebkura satiksmei izbūvēta teritorija (autoceļš, iela, prospekts, šķērsiela un tamlīdzīgas teritorijas visā platumā, ieskaitot brauktuvi, ietves, nomales, sadalošās joslas un saliņas). Ceļa kompleksā ietilpst ceļš, mākslīgās būves (tilti, satiksmes pārvadi, tuneļi, caurtekas, ūdens novadīšanas ietaises, atbalsta sienas un citas būves), ceļu inženierbūves (pasažieru sabiedrisko transportlīdzekļu pieturvietas un paviljoni,

bremzēšanas un paātrinājuma joslas, transportlīdzekļu stāvvietas, atpūtas laukumi, veloceliņi un ietves, ceļu sakaru un apgaismojuma līnijas un citas inženierbūves), satiksmes organizācijas tehniskie līdzekļi (ceļa zīmes, luksofori, signālstabiņi, aizsargbarjeras, gājēju barjeras, vertikālie un horizontālie ceļa apzīmējumi un citi tehniskie līdzekļi).

CSL 1.panta 1.punkts paredz, ka ceļa īpašnieks ir valsts, pašvaldība, fiziskā vai juridiskā persona, kurai attiecīgais ceļš pieder uz īpašuma tiesību pamata.

CSL 19.panta pirmā daļa nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

CSL 1.panta 8.punkts nosaka, ka Ceļu satiksmes noteikumi ir Ministru kabineta normatīvais akts, kas nosaka ceļu satiksmes kārtību un ir saistošs visām fiziskajām un juridiskajām personām.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2007.gada 31.janvāra spriedumā lietā SKA-72/2007 ir secinājis, ka CSL un CSN, reglamentējot ceļu satiksmi, ir attiecināmi kā uz publisko tiesību juridiskas personas, tā arī privātpersonas īpašumā esošu ceļu, kas, kā jau minēts, Ceļu satiksmes likuma izpratnē, ir jebkura satiksmei izbūvēta teritorija, tajā skaitā daudzdzīvokļu mājas pagalms.

Gan CSL, gan CSN ir ārējie normatīvie akti, kuros ietvertais tiesiskais regulējums ir privātpersonām saistošs. CSL šo normatīvo aktu saistošais spēks ir nostiprināts tiešā tekstā tā 19.panta pirmajā daļā paredzot, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, CSN un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus. CSN saistošais spēks attiecībā uz visām fiziskajām un juridiskajām personām tiešā tekstā ir nostiprināts arī CSL 1.panta 8.punktā. Privātpersonas, kas saskaņā ar iepriekš teikto ir ceļu satiksmes dalībnieki, ar savstarpēju vienošanos, kas attiektos arī uz citām personām, kuras lieto attiecīgo satiksmei izbūvēto teritoriju (daudzdzīvokļu mājas pagalmu), un līdz ar to arī ir ceļu satiksmes dalībnieki, šo saistošo regulējumu nevar izmainīt (skatīt Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 31.janvāra spriedumu lietā SKA-72/2007, 7.2.punktu).

Vērtējot minēto, tiesa secina, ka CSN, reglamentējot ceļu satiksmi, ir attiecināmi gan uz publisko tiesību juridiskas personas, gan arī privātpersonas īpašumā esošu ceļu, kas, kā jau minēts, CSL izpratnē ir jebkura satiksmei izbūvēta teritorija, tajā skaitā ceļa kompleksā ietilpstošas ietves, līdz ar to dzīvojamās mājas īpašnieku kopsapulces protokolā fiksētais nevar grozīt normatīvajos aktos noteikto regulējumu.

Bez tam, minētais lietā apstiprinās ar Mārupes novada Būvvaldes sniegto informāciju, ka pie daudzdzīvokļu mājas Jaunmārupē, Mazcenu alejā 31 nav saskaņota un izsniegta būvatļauja gājēju ietves likvidēšanai un pārbūvei par autostāvvietu.

Tiesa atzīst, ka Lēmumā soda piemērošanas lietderības apsvērumi izvērtēti un pamatoti pietiekoši, līdz ar to, ievērojot administratīvā soda preventīvo raksturu, uzskata, ka tas sasniedz LAPK 22.pantā noteikto mērķi - administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cieņīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots un atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}, 289.^{13}, 289.^{17}, 289.^{18}pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

Mārupes novada domes pašvaldības policijas priekšnieka vietnieka J.Vaisūna 2014.gada 22.oktobra lēmumu Nr. 27/830035407 atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams no **2015.gada 12.jūnija.**

Tiesnese
M.Bite